

Izhaja v ponedeljek in petek
ob 5. popoldne.
Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Račun pri pošto-čkovnem
zavodu št. 10.666.

Nova Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica 1,
pritličje, desno.
Telefon int. št. 65.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljkih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 26.

Celje, torek 29. marca 1932.

Leto XIV.

Obveznost najemninških pogodb in potrdil o plačani najemnini ter razveljavljanje taksnih oprostitev

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o taksah, ki stopi v veljavo 1. aprila, vsebuje med drugim sledeče določbe:

Uvede se obvezna raba potrdil za sprejemanje zakupnine za stanovanja in lokale; razen tega se z zakonom določijo obvezne pogodbe o zakupu stanovanj in lokalov. Potrdila in pogodbe bodo monopolizirani obrazci z vtisnjeno takso in potrebnim besedilom, ki ga bodo pogodbeniki sami izpolnili, dobili pa jih bodo pri vseh prodajalcih tobaka in taksnih znamk.

Od 1. aprila dalje so vsi lastniki stavb dolžni izdajati potrdila na teh monopoliziranih obrazcih in napraviti pogodbe za nove zakup. Prav tako se morajo za stare zakupne pogodbe najkasneje do 1. julija. Zakon določa za kršenje teh predpisov kazni za lastnike stanovanj.

Za pogodbe o zakupu hiš, stanovanj in lokalov se plača taksa na podlagi letne zakupnine, in sicer od 2401 do 3600 Din 10 Din; nad 3600 Din do 6000 Din 20 Din; nad 6000 do 10.000 Din 30 Din; nad 10.000 do 20.000 Din 50; nad 20.000 do 30.000 Din 100 Din; nad 30.000 do 50.000 Din 200 Din; nad to vsoto pa za vsakeh nadaljnjih 100 Din še pol odstotka.

Za potrdila o prejeti zakupnini in najemnini za stanovanja in lokale se plača do 1000 Din 2 Din, od 1000 do 2000 Din 5 Din, od 2000 do 3000 Din 10 Din nad to vsoto pa za vsakeh 100 Din 0,25 Din.

Lastniki stanovanj so dolžni izdati potrdila, sicer se kaznuje z globo z 20 do 200 Din.

Vse oprostite od taks po prejšnjem zakonu o taksah ki so jih bila deležna razna humanitarna društva za zabavne prireditve, se z novim zakonom o taksah ukinejo in morajo od 1. aprila dalje plačati takso. Vstopnice za vse prireditve morajo biti držane izdane in se dbe pri pristojnih davčnih uradah; taksa in stroški za njih izdelavo se morajo plačati vnaprej.

Dinarski zavodi se morajo posluževati monopoliziranih računov, ki se dbe v vsaki prodajalni tobaka in taksnih znamk z vtisnjeno takso za 1 Din.

Vsi motocikli s prikolico ali brez nje morajo plačati takso po svoji teži. Lastniki morajo prijaviti svoja kolesa najdalje do 1. maja upravni obla-

sti, da se ugotovi teža in na podlagi tega taksa. Vsa ostala motorna vozila, ki pridejo v promet po 1. aprilu, se morajo v roku 10 dni prijaviti upravni oblasti in plačati zanje taksa po teži.

Nova določila glede deviznega prometa z inozemstvom

Na predlog predlog Narodne banke je finančni minister izdal odredbo:

1. da se plačilne obveze inozemstva in sicer: po odobritvi Narodne banke za uvoz blaga do 31. decembra 1931, od 1. januarja pa po rednih uvoznih dokumentih, kolikor dospejo v plačilo, morajo vršiti preko pooblaščenih bank s položitvijo odgovarjajočih zneskov dinarjev na »začasno vezan« račun dinarja inozemskemu upniku s predložitvijo vseh dokumentov, ki so bili dozodaj potrebni za postavljenje dinarja na svobodni račun inozemstvu. O vseh tako položenih vsotah so banke dolžne takoj obvestiti Narodno banko.

Na tak način se morejo po zakonski pariteti izplačevati tudi menice, tudi one, ki so plačljive v efektivnem tujem denarju ali čeku po vidu. Na isti način se bodo knjižili pri pooblaščenih bankah vsi zneski, ki pripadajo inozemstvu od kuponov in amortiziranih in predan h vrednostnih papirjev, kakor tudi v vseh slučajih, za katere je treba imeti poprejšnje dovoljenje finančnega ministra. (Čl. 3. z zvezi s členom 8. a) in b) pravilnika o reguliranju prometa z devizami in valutami).

Poštna hranilnica bo glede čkovnih računov inozemcev ravnala na isti način.

Te »začasno vezane« dinarske terjatve se do oprostite in prenosa na svobodne dinarske terjatve smejo uporabiti samo za plačila vržavi in ne morejo služiti za zavarovanje valute za izvoz iz države.

Ta način plačevanja pa velja do vstetega 30. aprila t. l.

2. Dosedanje svobodne dinarske terjatve se ne morejo uporabiti za nakup tujih plačilnih sredstev, vendar lahko tudi še nadalje služijo za zavarovanje valute za izvoz blaga in države.

3. Da se sklepni stavek čl. 6. pravilnika o reguliranju prometa z devizami in valutami izpremeni in glasi: »Vsak izvoznik je dolžan dobljene divize takoj uvoziti v državo, najdejo pa v roku 45 dni od dne, ko se je blago izvozilo, razen če se ta rok iz posebne potrebe ne podaljša.«

4. Da se v čl. 4. pravilnika o regu-

liranju prometa z devizami in valutami predvideni znesek 10.000 Din, ki so jih potniki smeli na podlagi vidiranega potnega lista izvoziti v tujih plačilnih sredstvih, zniža na 5000 Din.

5. Da vse ustanove in zasebniki prijavijo Narodni banki kraljevine Jugoslavije vse svoje terjatve v inozemstvu v tuji valuti in na vrednostnih papirjih, ki se glase na tuji denar in so shranjene v depojih v inozemstvu, najdelj do vstetega dne 10. aprila 1932.

Kdor ne bi do označenega roka tega storil, se kaznuje po zakonu o kazenskih sankcijah z dne 8. oktobra 1931.

Oddelek državnega računovodstva in proračuna bo objavil to odredbo in bo skrbel za to, da se bo pravilno izvrševala.

Poverjenikom, članom in prijateljem Vodnikove družbe

Vodnikova družba je zaključila z občnim zborom 22. t. m. šesto leto obstoja in delovanja med našim narodom. V tej kratki dobi je družba razposlala okoli pol milijona knjig med narod in s tem opravila ogromno delo na polju ljudske prosvete. Za letošna merava družbeni odbor izdal naslednje knjige:

1. Vodnikovo pratio, ki bo še bolj pestro opremljena kakor dosedaj in bo prinesla poleg lepih slik v bakrotisku mnogo člankov zanimive vsebine;

2. Puoin: »Od pastirja do izumitelja«, II. del;

3. Ravljenov roman »Tulipan«, ki opisuje življenje naših izseljencev na Westfalskem;

4. Ispovedno knjigo; od predloženih del bo za to knjigo odbor izbral najboljša dela.

G. poverjeniki, pregledajte nabirane bloke, ako so vsi Vaši lanskí člani že pristopili k Vodnikovi družbi za tekoče leto! Omahljivce skušajte takoj pridobiti. Letošnji književni program naj Vam vije novega poguma in vzpodbude, da s podvojeno silo nabirate člane Vodnikovi družbi. Ne strahite se dela, saj delate za svoj narod, za njegovo prosveto. Naj ne bo v Vašem okolišu prijatelja in znanca, ki bi ne bil član Vodnikove družbe!

Vsak stari član Vodnikove družbe naj podpira svojega poverjenika pri njegovem delu s tem, da pridobi družbi vsaj enega novega člana.

Torej na delo za Vodnikovo družbo, da pridobimo družbi z združenimi močmi in vztrajnim delom čim večjo armado članov!

Občni zbor Obrtnega društva v Celju

Odbor Obrtnega društva nas naproša za objavo naslednjega dopisa:

»V Vašem cenjenem listu šte 25. t. m. objavili poročilo o zadnjem rednem letnem občnem zboru Obrtnega društva v Celju dne 22. marca 1932. Med drugim poročate, da sta bili predloženi dve kandidadni listi in sicer lista g. Vinka Kukovca in lista g. Franja Dolžana. Res je, da sta bili predloženi ti dve listi, kakor ste poročali. Od g. Dolžana pa smo sedaj prejeli dopis, datiran z dnem 26. marca 1932, v katerem g. Dolžan izjavlja, da se čuti prizadetega, ker se iz poročila o poteku občnega zbora razvija, da se hoče njegovo ime in ugled diskreditirati, da sicer je dobro znano, da se ni nikdar zanimal za ta občni zbor. Gospod Dolžan piše v pojasnilu med drugim tudi tole: »Nisem imel namena priti na občni zbor Obrtnega društva, tem manj pa še, da bi bil izvoljen v odbor ter se je moje ime na občnem zboru imenovalo in stavilo na listo brez moje vednosti in brez mojega pristanka za kaj takšnega, tudi nisem bil na občnem zboru navzoč. — Franjo Dolžan l. r., kleparski mojster v Celju.«

Iz navedenega je razvidno, da gosp. Dolžan res ni imel nobenega namena staviti se na razpolago opoziciji in da se je njegovo ime na kandidadni listi opozicije kot ime uglednega celjskega obrtnika zlorabilo. Gosp. Dolžan nima s to opozicijo prav nobenega opravka in stikov. Radevolje ugodimo želji g. Dolžana, da se mu storjena krivica popravi in moramo ponovno ugotoviti, da je bilo postopanje opozicije glede imena g. Dolžana zelo nefair. — Odbor Obrtnega društva v Celju.«

Op. ured.: K temu dopisu ugotavljamo, da smo po svoji časnikarski dolžnosti poročali o občnem zboru popolnoma objektivno in smo navedli zgolj dejstva, ki so bila na občnem zboru iznešena, ker se ne maramo vmešavati v notranje zadeve Obrtnega društva.

Dunajska vremenska napoved

za sredo 30. marca: Večinoma oblačno, tupatam padavine, v srednjih in visokih legah sneg, mogoče dež, jutranje temperature v nižini 6° C, živahni zapadni vetrovi, slabo vreme bo trajalo le kratko časa, nato hitro izboljšanje.

FRAN SVETINA:

„Kdo si, kam hitiš? ...“

V poznih naliivih je vstala na obzorju široka cesta. Odgrnilo se je bilo temno zagrinjalo in na cesti je zasumelo. Bil je eleganten avto, zginjajoč v dalji. Pri volanu je sedela krasna mlada dama in videti ni bila vesela.

Odgrnilo se je v drugič temno zagrinjalo in na cesti je stala mlada žena, delavka bližnje tovarne. Šla je proti ogromnim dimnikom, da se nauži zraka, pomešanega s strupeno meglo, kajti to je bilo njeno življenje; tam pod oblaki črnega dima je ležal njen vsakdanji kruh.

In ozrla se je k nebu. Ognjeni sij je objemal obzorje, ki je vstajalo pred njenimi očmi kot v pravljicah. Nad glavo je sijalo zvezdnato nebo in ona sama je bila središče tega ogromnega in lepega sveta. Visoke tovarniške peči so izlile svojo krvavo luč in toploto v čudežno noč. S težko in umazano roko si je utrnila potne kaplje s čela, zamazala si je bila obraz in pot je topil sajasti prah. Za to se ni zmenila, saj je bila tako srečna, tako zadovoljna. Vse se ji je zdelo tako privlačno lepo.

Pa se je nenadoma spomnila široke ceste in elegantnega avtomobila. Vodila ga je mlada žena. Kako je morala biti srečna!

Roka ji je omahnila v delu, sirena je vznemirila težko ozračje. Stroji so utihnili in zavlada la je nema tišina. Ogromni dimniki so se spajali z nebom — kako mogočna slika!

Stopila je na široko cesto in hitela proti domu, tistemu tihemu in skritemu tam na pobočju nizkega griča, kjer rasto veličastni molčeči topoli. Ah, topoli, edino življenje ravnih polj in močvirij! Opravila je bila dnevno delo in sedaj je nastopil čas tako zaželjenega in potrebnega počitka, čas pokoja. Zganila se je pesem visokih dreves, zginjajoč z žuborenjem vode; zginjala je s srebrno reko v medli mesečini.

»Tolikokrat sem že hodila tod, vendar, zdi se mi, da zrem pred seboj vsakokrat lepši svet. Zdi se mi, da ga gledam vsakokrat z drugimi očmi, polnimi spoznanja.«

Po cesti je tiho vozil avto, dolg sinji ptič, in vodila ga je lepa mlada žena. Oko ji je bilo otožno in žalostno. Ozrla se je na levo k topolom, k žuboreči vodi in k mladi ženi na samotni poti. Kaj je mislila? Dolgo je

motrila vse to, s trudnim pogledom velike boli je nečesa iskala, njena usta pa so izgovarjala slabotne besede:

»Kdo si, kam hitiš — kam ...?«

In vse je bilo zopet mirno. Žena pod topoli na samotni poti, ovita v skromno obleko delavke je dolgo, dolgo zrla za zginjajočimi lučmi avtomobila. Ni mogla ločiti pogleda od široke, temne ceste in ugašajočih luči tam v dalji. Ko se ji je odpirala pred očmi samo še široka cesta in temno večerno obzorje, je še vedno stala in slepo gledala predse. Kaj je mislila? S trudnim pogledom velike boli je nečesa iskala, njena usta pa so izgovarjala slabotne besede:

»Kdo si, kam hitiš, ti, z zadovoljnim usmevom na ustih in srečo v duši — kdo si, kam hitiš? — Kdo si, kam hitiš — kam ...?«

Prav do doma so jo spremljale venomer se ponavljajoče in iste besede: »Kdo si — kam hitiš — ti — z zadovoljnim usmevom —« Doma jo je radostno sprejel njen mladi mož in neboljenček v zibel se ji je zadovoljno smehljaj. Z drobnimi ročicami je pozdravljaj svojo mamico.

Elegantni sinji avto je privozil skozi velika vrtna vrata in se ustavil pred krasno stavbo. Luči razsvetljenih oken so prodirale gosto listje in migljale na belem pesku širokega dvorišča. Mlada žena je zapeljala v garažo, pozdravljena od tisočerih svetlob. Utihiili so motorji in legla je skrivnostna tišina. Izstopila je vitka, mlada, lepa dama in odšla v stanovanje.

Kako mogočna slika! Dan je bil zopet zaključil delo in na pragu je stal nov in zopet nov ... dan.

V stanovanju so ugasnile luči in trije zaporedni strelji so ostro odjeknili v tiho noč. Pa že je bilo vse mirno, samo ugasnile so luči, migljajoče luči ...

Zunaj je bil mraz in topoli so peli svojo večno pesem in srebrna voda je z bledo mesečino valovala v daljo ... Nekoč je bila slišala vzdih obih mladih in lepih žena in sprejemala usmeve sreče in zadovoljstva ... Zginjali so v nemirnih vodah ... »Kdo si, kam hitiš, ti, z zadovoljnim usmevom na ustih in srečo v duši, kdo si, kam hitiš ... Kdo si, kam hitiš ...?«

DOMAČE VESTI

d Zamenjava 10 in 5 dinarskih bankovcev. V smislu razglasa Narodne banke se vzamejo iz prometa desetdinarske novčance od 1. novembra 1920. in petdinarske novčance izdaje Narodne banke kraljevine Srbije, ki nosijo razne datume. Za te novčance, ki se vzamejo iz obtoka, se dobi pri zameni polna vrednost v drugih novčanicah. Zamenjava se bo vršila pri Narodni banki v Beogradu kakor tudi pri vsaki njeni podružnici v državi tri leta; po poteku treh let od dne, ko izide ta poziv tretjič v »Službenih Novinah«, prenehajo iz obtoka vzete novčance biti zakon, plačilno sredstvo in jih Narodna banka ne bo več zamenjavala. Imetnik iz obtoka vzetih novčanic bo te lahko tudi po poteku tistega roka predložil v zameno glavni blagajni, ki jih bo izplačala in uničila.

d Ivan Jelačin st. ž. Na Veliki petek je v zdravilišču Lassnitzhöhe pri Gradcu po daljšem bolehanju umrl ugledni ljubljanski veletrgovec, tovarnar in posestnik g. Ivan Jelačin st., oče predsednika Zbornice za TOI g. Ivana Jelačina, v 66. letu starosti. Zaslužnemu narodnemu gospodarskemu delavcu bomo ohranili časten spomin.

d Za okrožnega inspektorja v Mariboru je imenovan Milan Acimović, šef splošne policije pri upravi grada v Beogradu. To imenovanje je očitno le upravno tehnično značaja, ker bo okrožni inspektorat v Mariboru z uveljavljanjem novega državnega proračuna ukinjen.

d Nabava plemenske živine za dravsko banovino. Kmetijsko ministrstvo je dovolilo izplačilo podpore v znesku 95.000 Din banski upravi v Ljubljani za nabavo plemenske živine.

d Smrtna nesreča pri streljanju. Nepredvidnost pri streljanju v možnarju je na Veliko soboto popoldne zahtevala življenje mladega fanta. Ko so med velikonočno procesijo streljali v Mali Reki nad St. Pavlom pri Preboldu, je stal blizu možnarja 19-letni posestnikov sin Jožef Ahac iz Male Reke. Možnar je prehitro eksplodiral. Smodnik in koščki kovine so bušili Ahacu v obraz in mu razmesarili glavo. Ahaca so takoj prepeljali z avtomobilom v Celje, nato pa z vlakom v ljubljansko bolnico, kjer je nesrečnež v noči na ponedeljek 28. t. m. podlegel poškodbam. Tudi če bi bil okreval, bi bil popolnoma izgubil vid.

Poravnajte članarino za Vodnikovo družbo v tujsko-prometni pisarni v Celju!

d »Petovia«, tovarna čevljev, Ptuj. V javnosti so razširjene govorice, da je to tvrdko kupilo in prevzelo neko inozemsko konkurenčno podjetje. Tvrdka »Petovia«, usnjarska industrija d. d. Ptuj, ki izdeluje v celi državi znane izdelke »Pia« in »Humanik«, ugotavlja izrecno, da ji o pogajanjih zaradi prodaje tovarne ni ničesar znanega in tudi nikdar ni imela namena voditi takšna pogajanja. Nasprotno je ta tovarna tačas v polnem obratu in nas prosi za izjavo, da so zgoraj navedene govorice brez vsake podlage.

d Pri prehlajenju, hripi, vnetju v vratu, oteklih mandljih, živčnih bolečinah, trganju v udih storite dobro, če poskrbite za vsakdanje izpraznjenje črevesa s tem, da popijete pol čaše naravne »Franc Jožefove« grenčice. Po sodbah univerzitetnih klinik

se odlikuje »Franc Jožefova« voda s sigurnim učinkom pri prijetni uporabi. »Franc Jožefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

d »Franc Jožefova« grenčica je staro preizkušeno sredstvo proti motnjam prebave, želodčnim bolečinam in gorečici.

Celje in okolica

c Velika noč nam je naklonila toplo, solnčno vreme s pomladanskimi slutinami. Na Veliko soboto popoldne so celjske ulice oživele. Napolnili so jih mestni prebivalci in okoličani, ki so od vseh strani prihajali v velikem številu v mesto. Ob 16. se je vršila velikonočna procesija pri kapucinski cerkvi; ker je bila cesta na Miklavški hrib zledenela, je procesija krenila po lesenih stopnicah, ki vodijo od cerkve na Breg. Ob 17. je sledila procesija pri Marijini cerkvi, ob 18. pa pri župni cerkvi. Na velikonočno nedeljo ob 5. zjutraj bi se bila morala vršiti procesija na hribu sv. Jožefa, a je bila zaradi slabe ceste odpovedana. Na velikonočno nedeljo ob 10. dopoldne se je vršila pontifikalna maša z orkestrom v župni cerkvi, ob 9. dopoldne maša z orkestrom v Marijini cerkvi, ponedeljek ob 10. dopoldne pa maša v cerkvi sv. Miklavža. Oba praznika sta omogočila mnogoštevilne izlete v naravo. Pri Celjski koči, na Mozirski planini, Korošici in drugih višjih hribov je bilo smučarsko življenje v polnem razmahu.

c Uradni dan Zbornice za TOI za Celje in celjsko okolico bo v torek 5. aprila ob 8. do 12. dopoldne v posvetovalnici Gremija trgovcev v Celju, Razlagova ulica št. 8, pritličje levo.

c Prizadetim in naši sportni mladini! Aeroklub »Naša krila«, mestni odbor Celje, bo imel svoj redni letni občni zbor v sredo 30. t. m. ob osmih zvečer v klubovi sobi »Celjskega doma« z običajnim dnevnim redom. Delovanje v društvu je zadnja leta nekoliko počivalo, oziroma društvo ni na zunaj kazalo znakov življenja. Tehnične ovire so bile temu vzrok, ker za letalske produkcije ni bilo prostora na razpolago. Za letos pa so prostori in drugi tehnični pripomočki zagotovljeni, zato bo tudi delovanje poživljeno. Na občnem zboru se bo o tem poročalo, posebno važno pa je, da se članstvo in sportna mladina zborovanja udeleži, kajti za letalski dan, ki ga namerava društvo letos prirediti, je razmah članstva nujno potreben.

c Društvo hišnih posestnikov za Celje in okolico bo imelo svoj redni občni zbor v soboto 2. aprila ob 20. v hotelu »Pošti«. Na občnem zboru bo predaval predsednik pokrajinske zveze g. Frelich o ponovnem predlogu najemnikov glede zaščite. Opozorjamo na današnji oglas.

c Iz vojaške službe. Fregatni poročnik g. Ernest Blažon v Tivtu je položil izpit za poročnika bojnega broda, pešadijski poročnik g. Karol Dolinšek v Štipu pa izpit za kapetana. Obema Celjanoma iskreno čestitamo!

c Nesreča z motociklom. Ko se je 65-letna služkinja Marija Črepinškova v Zg. Hudinje pri Celju na velikonočni ponedeljek vračala domov in na robu ceste pri Zg. Hudinji govorila s svojim sinom, se je pripeljal po cesti iz Gaberja z motociklom g. Janko Cafuta, trgovski potnik veležanjarne Baumann v St. Ilju v Slov. gor. Iz neznanega vzroka je zavozil na kup gramoza, kjer je stala Črepinškova. Motorno kolo se je prevrnilo na Črepinškovo ter ji zlomilo levo podlehniko in levo golenico, Cafuta pa si je zlomil levo ključnico. Oba ponesrečenca so prepeljali z rešilnim avtomobilom v celjsko bolnico.

c Žrtev fantovskega pretepa. Na velikonočni ponedeljek so se pri Sv. Jungerti nad Galicijo stepli kmečki

fantje. Ko jih je hotel 32-letni tesar Ivan Arnšek iz Velike Pirešice pomiriti, ga je neki fant napadel z nožem in ga porezal po levem licu. Arnšek se zdravi v celjski bolnici.

c Celjska smučarka ponesrečila na Korošici. Na velikonočno nedeljo se je ponesrečila pri smučanju na Korošici, kjer se vrši praktičen tečaj za smučarje, 19-letna gđ. Bronka Kovačeva, hčerka trafikantke ge. Kovačeve iz Celja. Točnih poročil še nismo mogli dobiti, kakor čujemo, pa so poškodbe k sreči lažje značaja. Gđ. Kovačeva leži v Kocbekovem domu na Korošici.

c Nezgoda z vozom v Zavodni. V nedeljo 27. t. m. popoldne se je vračala neka družba z vozom z Brega domov v Zavodno. Blizu mestne klavnice je konj zavil na stran, pri čemer se je voz prevrnil. Vsa družba se je znašla deloma na hodniku za pešce deloma pod vozom. Vsi razen enega so dobili lažje poškodbe.

c Smrtna kosa. V celjski bolnici so umrli: v petek 25. t. m. 38-letna žena čevljarskega pomočnika Gabrijele Lubejeva iz Šmarjete pri Celju, v soboto 26. t. m. 55-letni prevzičkar Martin Šalej iz Slivnice pri Celju in v ponedeljek 28. t. m. 60-letna viničarjeva žena Marija Oroževa s Skalice pri Konjicah. V Rimskih toplihah je umrl v nedeljo 27. t. m., zadet od kapi, podpolkovnik v p. g. Jurij Jakšič v starosti 75 let, istega dne pa v Celju (Jurčičeva ul. 5) posestnica ga. Ana Žmaučeva roj. Glojkova iz Bočne v starosti 63 let. Pokojnim bodi ohranjen blag spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

c Brezsrčen oče je 29-letni Josip S., stanujoč na Cesti na grad. Na prijavo sosedov je bil na Veliko noč aretiran in drugi dan izročen okrožnemu sodišču, ker je od 23. do 27. t. m. svoje otroke v starosti 4 in 2 let ter 3 mesecev pustil brez hrane v zaklenjenem, mrzlem stanovanju, sam pa popival okrog. Tu pa tam se je vrnil domov, a kmalu zopet odšel in prepustil otroke njihovi usodi. Svojo ženo je često pretepal do krvi. Stavljeno je že predlog, da se ga odda v prisilno delavnico, ker je nepoboljšljiv grešnik.

c Tatvina. Na Veliko noč od 14. do 17. je nekdo ukradel plačilnemu natakarju g. Rudolfu Cvetku iz točilnice na kegljišču hotela Skoberne 700 dinarjev vreden svetlozelen plašč, v katerem so bili 4 ključki in par usnatih rokavic.

Tita. — Lisica. V prevodu znanege prevajalca mladinskih knjig prof. Pavla Holečka v Celju ter založbi in tisku Zvezne tiskarne v Celju je ravnokar izšla na 96 straneh v lepi, okusni opremi nova mladinska knjiga — prevod dveh živalskih povesti Ernesta Thompsona Setona »Tita« in »Lisica«. Knjigo krasijo mnogo zelo posrečenih risb celj. akad. slikarja A. Seebacherja. »Tita« je pristrčna, napeta zgodba o prerijski volčici, ki so jo ljudje ugrabili kot mladiča. V ujetništvu je spoznala človeške zvijače in se naučila, kako se je treba čuvati človeških nakan in nevarnosti, ki preže na volkove. Te izkušnje je pozneje v polni meri izrabila, ko je pobegla in začela živeti svobodno življenje v naravi ter obvarovala svoje mladiče pred poginom. Povest »Lisica« opisuje prebrisanost zvito repke in tragiko, ko mati končno zastrupi mladiča, ki so ga ljudje ugrabili in ki ga ni mogla več rešiti. Knjiga je kantonirana in stane 18 Din. Dobi se v vseh knjigarnah in pri založnici Zvezni tiskarni v Celju. Z užitkom jo bodo čitali otroci in odrasli. Knjiga je zelo primerna za darilo, in jo tudi šolam toplo priporočamo.

c Za brezposelne v okoliški občini je nabrala ga. Terčkova na velikonočno nedeljo v restavraciji »Wilson« v Gaberju 40 Din, ki se naj dvignejo v upravi »Nove Dobe«.

c Nov fotografski atelje je otvoril g. Ivan Kvas na Dečkovem trgu 3. Prečitajte oglas v današnji številki!

Žrtve nesreč

67-letni dninar Jožef Gaber iz Višnje vasi pri Vojniku je padel v soboto 26. t. m. na poledenelih tleh in si zlomil desno golenico.

7-letnega delavčevega sina Ljubomira Veliča iz Zavodne je v nedeljo 27. t. m. popoldne udaril neki R. iz Zavodne s steklom po levem licu in ga občutno poškodoval.

21-letnega kočarjevega sina Leopolda Fijavža iz Stranic je v petek 25. t. m. dopoldne udaril neki fant s kolom po desni roki in mu zlomil nadlehniko.

47-letna posestnikova žena Antonija Povalejeva iz Vrbnega pri Sv. Juriju ob juž. žel. je v petek 25. t. m. našla staro flobertovko, ki pa je bila nabasana. Povalejeva je pobrala orožje in ga jela pregledovati, v tem pa se je flobertovka sprožila in krogla je zadela Povalejevo v desno roko.

39-letna kuharica Marija Šerdonerjeva iz Celja se je v petek 25. t. m. pri kuhanju opekla po obeh rokah.

Vsi poškodovanci se zdravijo v celjski bolnici.

Kino

Mestni kino Celje. V torek 29. t. m. ob 20.30 se na splošno zahtevo predvaja izvrstna zvočna šaloigra z godbo in petjem »Štorklja stavka«. V glavnih ulogah Siegfried Arno, Fric Schulz in Hans Junkermann. — Sreda 30. in četrtek 31. marca: »Poulični pevci«. Sijajna kriminalna zvočna opereta. V glavnih ulogah Ina Albrecht in Marija Delbačin. Krasna godba in petje. Pri vseh predstavah se predvajajo predigre.

Andrej Žmavc, Maribor:

Porjavenje

Kako se pojavlja porjavenje? — Vino v redno napolnjenem sodu je pred pretakanjem lepe svetle barve in normalnega okusa; čim ga pretočimo s prezračevanjem, v gotovih slučajih bolj ali manj porjavi, duh in okus pa se mu poslabšata. Vino v neprodušno zamašeni steklenici ostane dolgo svetlo; ko ga načnemo, porjavi. Dokler mlado vino kipi, navadno ne porjavi, ker ga tako rekoč odeva in zagrinja ogljikova kislina (ogljikov dvokis), kateri plin je težji ko zrak, in le-ta ne more prodreti do vina. Včasih pa mlado vino porjavi že v sodu, čim je povrelo, ako ga nismo o pravem času in pravilno zažveplali ter soda nismo redno zapolnjevali, ali če je vino dolgo na pipi. Vino, ki nagiba k porjavenju, lahko porjavi tudi v slabo zamašeni steklenici. Bolj redkoma porjavi črnina, ki postane rdečkastorjava, starina pa prav malokdaj. Vino v napol napolnjeni, nepokriti čaši, kakor naj jemljemo vinske pokušnje pred vsakim pretakanjem, čez kak dan bolj ali manj porjavi, začeniši z vrha — pa do dna. Prej porjavi, če tako mlado vino nekaterikrat prelujemo iz čaše v čašo, pri čemer se tudi prej porazgubi »konservirajoč« ogljikov dvokis, ki je še v vinu in nekaj časa še leži (plava) na njem ter tako ovira pristop učinkujočega kisika iz zraka. Isti pojav opažamo, ako olupiš ali razrežeš sad in pustiš režnje ali krlje ležati: sečne ploskve kmalu porjave. Na zraku porjave tudi sadne in grozdne tropine, n. pr. pri prepočasnem prešanju. Porjavelo vino je neugodnega duha in okusa, da nas spominja na kruh nove peke ali na vlažno krušno skorjo, na suho sadje, južno vina, včasih celo na seno. Bela starina, čeprav najboljše kvalitete, je zlatorumena, kakor pravimo — zlata kapljica, ki kolikor toliko vsaj spominja na lahno porjavenje vina, čeprav ne kviri okusa. Nekateri letniki so porjavenju bolj podvrženi nego drugi; tak »rjav letnik« je bil v preminogih slučajih n. pr. 1928-šček. Človek z zdravim okusom odklanja rjava vina.

Kaj povzroča porjavenje? — Jabolčne in grozdne tropine — pa tudi drozga — na zraku osobito ob toplej-

PERJE

najfinejši puh Din 280'—
najfinejše čehano „ 124'—
zelo lepo čehano „ 64'—

prodaja trgovina

Miloš Pšeničnik, Celje

Darujte za brezposelne!

šem vremenu naglo rjavijo, kar opaziš redno pri nečedni in prepočasni obdelavi sadnega in grozdnega materiala. Tu je treba iskati početne vzroke za poznejše porjavenje pijač! Porjavenje vina na zraku povzroča jo v prvi vrsti čreslovinaste snovi in morda še druge, doslej manj znane spojine s takimiimenovanimi fenolnimi značajem. Porjavenje nastaja radi sprejema kisika iz zraka ali oksidacije teh spojin, ali pod vplivom posebnih oksidaz, odnosno encimov, ali brez teh (avtoksidacija), ali, kar je najverjetnejše, ob sodelovanju obeh kemijskih procesov. Da bo nekoliko lažje razumljivo, rečemo: tako zvana oksidaza nekako prenaša kisik zraka na organske snovi v vinu, ki radi tega porjave in izločajo nečedno usedlino, včasih v obliki kar celih krpic. Vino iz gnilega grozdja porjavi posebno rado in tem bolj, čim bolj gnilo je bilo grozdje, ker je bilo že gnilo grozdje take barve. Vendar pa gniloba grozdja ni edini vzrok porjavenja, kakor so po Nesslerju do nedavna celega polstoletja razlagali, kar si je treba zapomniti! Tedaj tudi vino iz popolnoma zdravega grozdja lahko porjavi, ako nismo z njim pravilno ravnali, zlasti če je bil mošt dalje časa na tropu, odnosno tropinah. V sodu, v katerem je bilo vino s to grdo napako, se okuži in porjavi popolnoma zdravo vino, ki bi sicer ne porjavelo, ako nismo sode pred napolnitvijo z zdravim vinom temeljito očistili, ovinili, tako rekoč razkužili.

Kako preprečujemo porjavenje? — Sveže brano grozdje je treba po možnosti takoj peceljati ali robkati, na vsak način pa naglo zmastiti in naglo prešati, da prešni material ne porjavi že na zraku in da je mošt čim krajši čas v dotiki z zrakom. Lahko je zažveplati sod, v katerega spravljamo mošt, da uničimo morda še navzoče povzročitelje porjavenja (oksidaze); uporabljati je le tanke azbestne trake ali treščice z nekaplajočim žveplom pri ognju, ali pa žveplanke (kadilke). Mošt iz gnilega grozdja se mora — koj od preše — z zažveplanjem izsluziti, izčiščenega čez dva dni pa je treba pretočiti ob

temeljitem prezračevanju v nezažveplan sod z dodatkom čistih vinskih kvasnic — tako imenovanih sulfidnih kvasnic — ali pa vsaj kipečega mošta iz zdravega grozdja. Uporaba čistih vinskih kvasnic je priporočljiva v vsakem slučaju še iz mnogo drugih razlogov. Zdravega vina ne zapolnjuj z vinom, ki ti na zraku porjavi ali je že — v sodu rjavol!

Kako zdravimo porjavenje? — Najprej ugotovimo, da li vino nagiba k porjavenju, s poskusom na zraku. (Primerjaj zgoraj!) Ako je na zraku stanovitno, ga pretočimo s prezračevanjem o pravem času na običajni način. Ako pa na zraku porjavi, ga pretočimo brez pristopa zraka, z vinsko sesaljško, odnosno s kavčukovo cevjo, naravnost iz sode v sod, katerega smo precej zažveplali, da uničimo povzročitelje porjavenja; ali pa prej raztopimo v majhni množini vina nekoliko gramov čistega kalijevega metabisulfitna na 1 hl vina, v katerega to raztopimo pomešano in šele čez kak teden pretakamo v svrhu, da najprej oksidaze uničimo; potem pretakamo normalno. Še bolj enostavno in priporočljivo za zdravljenje porjavenja pa je, da raztopimo določeno količino kalijevega metabisulfitna, zavitega v čedno krpico, kar v dotičnem sodu itd. Tako »zažveplanje brez pretakanja« pride prav, kadar pretakanje samo ni poželjno niti ne bi bilo koristno, kakor n. pr. baš pri porjavenju. Ako pa nam je vino porjavelo že pred pretakanjem ali pozneje, ne odpravimo tega z žveplom ali z omenjenim preparatom, ampak le s primernim čiščenjem, n. pr. z želatino, tudi z rastlinskim ogljem (eponitom, enokarbonom, enoeponitom) itd. Predno pa čistimo, moramo povzročitelje porjavenja uničiti na omenjeni način, ker se ta napaka sicer vedno spet ponovi. Povzročitelje porjavenja uničimo tudi s pasteriziranjem (segrevanjem vina na 60–65° C), toda dober pasterizator ima le malo kdo.

Porjavenje vina draži tudi marsikateri izkuščenega kletarja, ker se ta grdoba včasih čisto nepričakovano znova pojavlja.

Anekdote

Profesor Rudolf Virchow je bil zelo strog eksaminator. Nekoč je vprašal kandidata, kakšno zdravilo bi predpisal bolniku za neko bolezen, ki jo je profesor natančno opisal. Kandidat je navedel pravilno zdravilo. »Dobro. In kolikšno dozo bi mu dali?« — »Polno žlico, gospod profesor.« Izpitna komisija je nato odšla k posvetovanju. Kmalu se je kandidat spomnil, da je navedel mnogo preveliko dozo zdravila. Razburjen je pohitel v posvetovalnico. »Gospod profesor, zmotil sem se. Bolniku smem dati le pet kapljic!« — »Obžalujem«, je odvrnil Virchow, »bolnik je že mrtev«.

Znani humorist Marcel Salzer je nekoč, ko je v Draždanah pred številnim občinstvom poleg humoresk čital tudi neko pretresljivo Fontanejevo balado, začul medklic nekega razočaranega poslušalca: »Lahko me ubiješ, toda temu se ne morem smejeti!«

Smešnice

Sin gledališkega ravnatelja se vrne prvi dan od šolskega pouka domov. »No, kako je bilo?« ga vpraša oče. — »Ne boš verjel, papa, da je to mogoče — vsi sedeži so bili razprodani!«

»Stavim sto dinarjev, da ne veš, čemu prihajam k tebi!« — »Sigurno si hočeš od mene izposoditi denar.« — »Haha, nisi uganil! Hotel sem ti samo voščiti »Dober dan«. Torej sem s sto dinarji!«

Skopuh je povabil svoje prijatelje k večerji. Jedil pa je bilo tako malo, da so bili po večerji skoro vsi gostje še lačni. Ko je gostitelj pred odhodom vprašal: »No, kedaj boste zopet pri meni večerjali?« mu je zadonelo v odgovor: »Najrajši kar takoj!«

Učitelj: »Ljudi, ki ne živijo vedno v istem kraju, marveč se selijo iz ene pokrajine v drugo, imenujemo no-

made. Kdo izmed vas mi lahko pove tak primer?« — Mihec: »Služkinja!«

Oče (sinu na galeriji v gledališču): »Ne nagibaj se tako daleč naprej, sicer lahko padeš v parter, tam pa so sedeži trikrat dražji!«

Malega Mihca so vprašali, kje ima srce, a ni vedel odgovora. »Položi roko na levo stran prsi — ali ne čutiš udarcev?« — »Ne, udarce čutim vedno nekoliko nižje zadaj!«

Dve dami v kinu, ki sedita za nekim gospodom, med predstavo ne moreta držati svojih jezikov za zobmi. Neprestano klepečeta. Ko pa reče ena izmed dam: »Čudim se, da moj mož še ni prišel,« se okrene gospod: »Jaz se pa prav nič ne čudim!«

»Kako pravimo možu, ki je imel mnogo sreče v ljubezni?« — »Samed!«

Zagovornik tožilcu: »Torej moj klient je trdil, da ste osel. Ali je to točno?« — Tožilec: »Da«. — »No vidite, čemu ga pa potem tožite?«

Učitelj: »Kdo je hinavec?« — Učenec: »Hinavec je učenec, ki prihaja v šolo s smehljajočim se obrazom.«

Bilo je v »suhi« Ameriki. Neki Evropejec vpraša radoveden Amerikanca: »Ali je res v Ameriki poprej potebna zdravniška izjava, če hočemo piti alkohol?« — »Poprej ne, a zatem gotovo potrebujete zdravnika.«

Pred vojno. Dialog med stotnikom in enoletnikom: »Ali ste bili kedaj bolni?« — »Javljam pokorno, da.« — »Kakšno bolezen ste imeli?« — »Zastrupljenje.« — »Z alkoholom?« — »Ne, gospod stotnik.« — »Kakšno pa?« — »Zastrupljenje z ribo.« — »S kakšno ribo?« — »Z morskimi rakom.« — »No, vsaj dostojno...«

VSEM DOPISNIKOM

sporočamo, da sprejemamo rokopise za »Nova Doba« ob ponedeljkih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. Redakcija »Nove Dobe«.

CONAN DOYLE:

Boj v megli

(Baskervillski pes)

Roman

Poslovenil Boris Rihteršič

XI.

Izveček iz mojega dnevnika, ki sem ga navedel v zadnjem poglavju, sega do 18. oktobra. Ta dan so se začeli čudni dogodki naglo razvijati proti strašnem koncu. Dogodki naslednjih dni so se mi neizbrisno vtisnili v spomin, in ko jih pripovedujem, mi ni treba klicati na pomoč takratnih zapiskov.

Kakor sem že povedal, sem 17. oktobra odkril dve dejstvi, ki sta zelo važni: prvič, da je gospa Laura Lyonsova v Coombe-Traceyu pisala siru Charlesu Baskervillu in ga prosila za sestanek, ki naj bi se vršil natanko na istem kraju in ob isti uri, ko je ubogi sir Charles umrl; drugič, da mož, ki se skriva na močvirju, prebiva v kameniti koči na obronku griča in ga tam lahko dobim. Ker vem obe dejstvi, moram brezpogojno prinesiti nekaj luči v uganko, ki je še zmeraj temna, če me ne bosta zapustili moja prebrisanost in hrabrost — in tega se ne bojim.

Ni se mi ponudila prilika, da bi še tisti večer javil baronetu nove vesti, ki so se tikale gospe Lyonsove, kajti doktor Mortimer je ostal pri njem v igralni sobi globoko v noč. Pri zajtrku pa sem mu vendar zaupal svoje odkritje in sem ga vprašal, ali me ne bi hotel spremljati v Coombe-Tracey. Sprva je bil ves navdušen za ta načrt. Po temeljitem razmišljanju pa se nama je obema zdelo, da bi bilo bolje, če bi šel jaz sam. Verjetno je bilo, da bom več zvedel, če jo bom obiskal kolikor mogoče skrivaj in brez okoliščin. Zato sem pustil sira Henryja doma — čeprav me je malce pekla vest — in šel sam.

V Coombe-Traceyu sem ukazal Perkinsu, da je konje izpregel, in vprašal po gospe, ki sem jo mislil obiskati. Brez težav sem našel sredi vasi njeno lepo opremljeno stanovanje. Služkinja me je brez ovinkov spustila v sobo in mlada dama, ki je sedela za Remingtonko, je skočila s stola in me pozdravila s prijaznim nasmeškom. Ta izraz prijaznosti pa je izginil, ko je videla, da stojim pred njo neznan človek. Sedla je spet in me vprašala, kaj želim.

Na prvi pogled se mi je zdela gospa Lyonsova izredno lepa. Njeni lasje in njene oči so bile temno-rjave barve, njena lica sicer malce pegasta, toda

rdečica je ta nedostatek zakrivala. Ponavljam, da je bil moj prvi občutek občudovanje; potem pa je prišla takoj kritika. Na njenem obrazu sem odkril neki čuden, ne preveč privlačen izraz, morda neko trdost pogleda, upadlost ustn — dovolj, da se je v mojih očeh zmanjšala popolnost njene lepote. Te misli so mi prišle seveda šele kasneje. V onem trenutku sem čutil le to, da sem sam z mlado gospo, ki izprašuje, kaj pomeni moj obisk.

To vprašanje mi je takoj vrnilo zavest, da je moja naloga zelo kočljiva.

»Dana mi je bila čast,« sem začel, »da sem se seznanil z vašim očetom.«

Tak začetek pogovora je bil seveda zelo neroden in gospa mi je dala to razumeti.

»Med mojim očetom in med menoj,« je rekla, »je vse pri kraju. Ničesar mu nisem dolžna in njegovi prijatelji niso moji. Če ne bi bilo rajnega sira Charlesa Baskervilla in še drugih dobrih src, bi bila morala stradati. Moj oče se zame ne bi bil brigal!«

»Prav zaradi rajnega gospoda sira Charlesa Baskervilla prihajam.«

Dama je tako zelo zardela, da so se še bolj pokazale pege na njenih licih.

»Kaj bi radi o njem zvedeli?« je vprašala in njeni prsti so se nervozno poigravali na tipkah pisalnega stroja.

»Saj ste ga poznali?«

»Kakor sem vam že povedala, mu moram biti zelo hvaležna. Če zdaj lahko služim svoj kruh, se moram najbolj zahvaliti sočutju, ki sem ga zbudila v njegovem srcu.«

»Ali ste si z njim dopisovali?«

Naglo me je pogledala in v njenih kakor oreh rjavih očeh sem opazil soj jeze.

»Kam merite?« je presekano vzkliknila.

»Rad bi se izognil javnemu škandalu. Bolje je, da vas vprašam tu, kakor kje drugje, kjer bi se lahko tako obrnilo, da bi vam bilo zelo nerodno.«

Umolknila je in njen obraz je prebledel. Nato me je pogledala in v njenem vedenju sem opazil izizvalno trmo.

»Dobro, odgovarjala vam bom,« je dejala. »Vprašajte me!«

»Ali ste si s sirom Charlesom dopisovali?«

»Seveda — enkrat ali dvakrat sem mu pisala, da se zahvalim za njegovo sočutje in plemenitost.«

»Ali se točno spomnite, kdaj ste mu pisali?«

»Ne.«

»Ali ste se kdaj z njim osebno sestali?«

»Da, enkrat ali dvakrat tu v Coombe-Traceyu.

Zivel je zelo osamljeno, in če je opravljal dobra dela, jih je opravljal skrivaj.«

»Toda če ste mu le redkokdaj pisali in z njim govorili, kako je mogoče, da je tako dobro poznal vaše razmere in vam pomagal? Saj ste sami rekli, da vam je pomagal...«

Na te besede je takoj našla odgovor.

»Več gospodov je poznalo mojo žalostno zgodbo in vsi so se potrudili, da bi mi pomagali. Eden med njimi je bil gospod Stapleton, sosed in intimen prijatelj sira Charlesa. Bil je zelo prijazen in po njem je sir Charles zvedel, v kakšni zadregi sem.«

Vedel sem že, da se je sir Charles Baskerville ob raznih prilikah posluževal Stapletonovih kot svojih pomočnikov; navedbe gospe Lyonsove so bile torej videti resnične.

»Ali ste kdaj pisali siru Charlesu in ga prosili za sestanek?« sem nadaljeval.

Gospa Lyonsova je spet v zadregi zardela.

»Dragi gospod, to vprašanje je precej čudno!«

»Zelo žal mi je, spoštovana gospa, toda ponoviti ga moram.«

»Potem vam moram odgovoriti: ne! Prav gotovo mu nisem pisala!«

Tudi ne tisti dan, ko je sir Charles umrl?«

Rdečica je mahoma izginila in smrtno bled obraz se je zastrmel vame. Njene suhe ustnice so komaj izgovorile »ne«, ki sem ga bolj videl kakor slišal.

»Prav gotovo se motite,« sem dejal. »Še celo neko mesto v vašem pismu bi vam ponovil. Glasi se: »Prosim, prosim vas, če ste getleman, sežgite to pismo in čakajte me ob desetih pri vratih!«

Mislil sem, da se bo zgrudila, toda s strašnim naporom volje se je le premagala, vendar pa je zastokala:

»Potem ni več gentlemanov.«

»Motite se. Sir Charles je pismo res sežgal. Toda pismo je mogoče brati, če je tudi sežgano. Upam, da boste priznali, da ste mu pisali?«

»Da, pisala sem mu!« je vzkliknila in izšla svojo razburjenost v ploho besed. »Pisala sem mu, čemu bi tajila. Nimam vzroka, da bi se tega sramovala. Hotela sem ga prositi pomoči. Prepričana sem bila, da me bo uslišal, če bom lahko sama z njim govorila, in zato sem ga prosila za sestanek.«

»Toda zakaj ob tako pozni uri?«

»Ker sem prav takrat zvedela, da potuje drugi dan v London, in ga morda ne bo mesece nazaj. Iz raznih vzrokov se nisem mogla že prej z njim sestati.«

Lokal

v Miklošičevi ulici se odda takoj.
Vpraša se pri tvrdki Alojz Drfenik,
Celje, Glavni trg 9.

Raznoterosti

r Najhitrejša žival na svetu. Po
Towsendu je najhitrejša žival na
svetu neka muha (cefenomija), ki
preleti v minuti baje 23 km. To bi
pomenilo 1380 km na uro. Seveda ne
more muha leteti tako dolgo, tem-
več gre za polet nekoliko sekund.
Med ptiči je eden najhitrejši hudour-
nik, ki mu cenijo brzino na 250 km
na uro, dočim opravi golob pismo-
noša v istem času 65 km. Za žuželke
so podatki precej skopi. Večerni pav-
lin preleti v sekundi 6 m, kačji pa-
stir 15 m, navadna muha le 1.7 m.
gori omenjena pa 380 m.

r Očala v starem veku. Že Rim-
ljani so rabili neko vrsto očal iz be-
rila (odtod nemška beseda »Brille«
za naočnike). A kakor so pokazala
nova izkopavanja, nikakor niso bili
oni izumitelji tega gledalnega oro-
dja. V kraljevi palači na Kreti in ob
gori Idi so našli okrogle leče iz gor-
skih kristalov, ki so jih rabili za gle-
danje. V Kartagu v Severni Afriki so
našli tudi brušene steklene leče. Fe-
ničani so, kakor znano, že poznali
steklo in brušenje stekla, pa ni ču-
da, da so ga uporabljali tudi za iz-
delovanje naočnih leč. Zdi se tudi,
da so te leče izvažali v daljne tuje
dežele, do Troje, Tira, Niniv in celo
do daljne Britanske.

Vabilo

na

občni zbor

**Društva hišnih posest-
nikov za Celje in okolico**

ki se bo vršil v soboto 2. aprila 1932
ob 8. zv. v hotelu Pošta (Rebeuschegg)

Predaval bo tudi predsednik pokra-
jinske zveze g. F. Lich o konovnem
predlogu najemnikov glede zaščite.
Ker je stvar zelo važna, je dolžnost
vsakega hišnega posestnika, da se
občnega zbora zanesljivo udeleži.

Društvo hišnih posestnikov
za Celje in okolico.

Lep trgovski lokal

v novi hiši na prometnem kraju v
sredini mesta se odda s 1. junijem.
Naslov v upravi lista.

Dve lepi prazni sobi

v novi hiši v sredini mesta, popol-
noma ločeni, poseben vhod, posebno
stranišče in vodovod se odda s
1. junijem. Naslov v upravi lista.

Dobro uveden trgovski potnik
na ozemlju Srbije, Makedonije išče zastop-
stvo kake tovarne proti proviziji. Ponudbe
na upravo lista pod »Agilen«.

Soba

lepo opremljeno, tik kolodvora, oddam
s 15. IV. boljšemu gospodu. Naslov v
upravi lista.

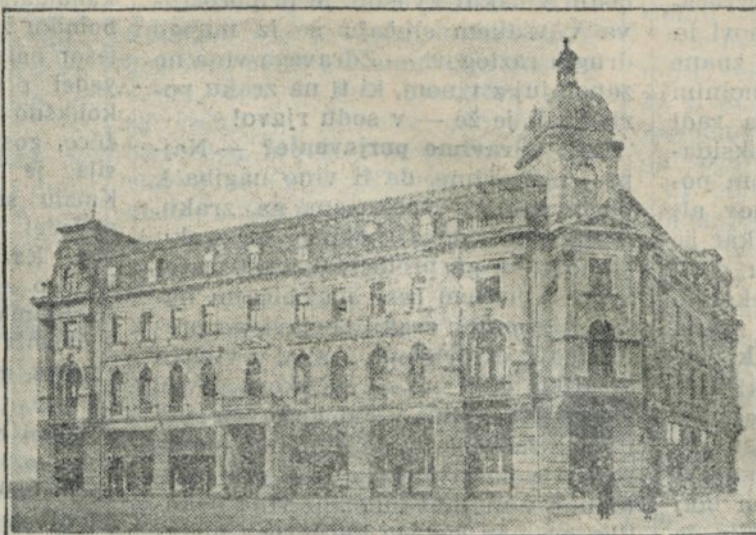
Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000.—

**Kupuje in pro-
daja devize in
valute.**

**Izdaja uverjenje za
izvoz blaga.**

Meblovana soba

lepa solnčna, v novi hiši v sredini
mesta, se odda s 1. aprilom. Naslov
v upravi lista.

Hišo z vrtom

ob okrajni cesti, 5 minut od postaje
Petrovče, prodam ali dam v najem.
Naslov v upravi lista.

**Dnevno sveže pražena kava, praži
se v novem modernem električ-
nem pražarju.**

Karol Loibner, Celje

Kralja Petra c. 17. — Pri »Zvoncu«
Delikatese, specerija, semena.

Štiri stanovanja

dve obstoječi iz 4 sob, kuhinje, kopalnice
in pritlikin, se oddata s 1. V. in 1. VI., tretje
stanovanje, obstoječe iz 3 sob, kuhinje, ko-
pavnice in pritlikin, se odda s 1. IV., četrto
stanovanje, obstoječe iz 1 sobe, kopalnice,
predsobe in pritlikin, primerno za pisarno
ali za samca, se odda takoj. Naslov v
upravi lista.

NAZNANILO

Cenj. občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril

fotografski atelje

v Celju na Dečkovem trgu št. 3

Z ozirom na to, da sem domačin, se priporočam, da mi poverite vsa v to stroko spa-
dajoča dela, katera bom izvrševal strokovnjsko in po skrajno nizkih cenah. Poročne in
družinske slike posnemam na zahtevo na Vašem domu!

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Kras, fotograf, Celje, Dečkov trg 3

Franjo Dolžan Celje

Za kresijo 4

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. — Cene zmerne.

Telefon št. 245

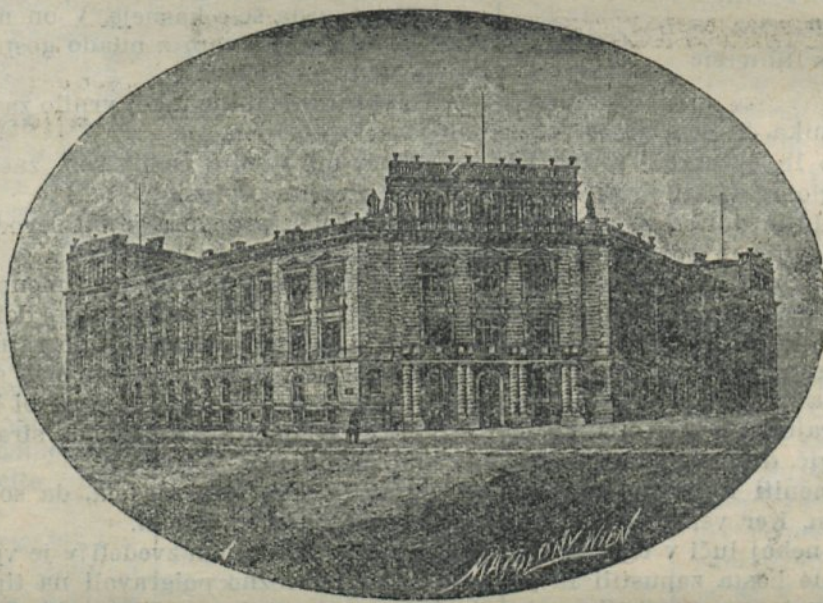
Postrežba točna in solidna!

**V palači LJUDSKE POSOJILNICE v Celju
se odda
t a k o j LEP LOKAL**

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v
Ameriki, denarju nedo-
letnih, ki ga vlagajo
sodišča ter naložbam
cerkvenega in občin-
skega denarja posveča
posebno pažnjo.

Hranilnica daje poso-
jila na zemljišča po
najnižji obrestni meri.
Vse prošnje rešuje
brezplačno

**Za hranilne vloge jamči poleg
premoženja hranilnice**

še mesto Celje

**z vsem premoženjem
in vso davčno močjo**

Ljubljanska kreditna banka

podružnica Celje, Aleksandrova ulica

Ustanovljena 1900

Centrala v Ljubljani

Ustanovljena 1900

Delniška glavnica Din 50.000.000.— Skupne rezerve nad Din 11.000.000.—

Brzjavljaj: Ljubljanska banka

Telefon: 76

PODRUŽNICE: Brežice, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novo mesto,
Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Zagreb

Se priporoča za vse bančne posle.